

D ANDREI
DÓSA
lerbar

roman

POLIROM
2019

Cuprins

Incizie curată în realitate	9
Cum să faci rost de bani pentru un ierbar	15
Navalirile barbare	24
Casa pe roți.....	37
Caseta	43
Hidrantul 7	49
Journey.....	66
Povestea unui artist al străzii.....	74
Cel mai bogat om din Babilon.....	84
Munchies.....	114
<i>Ka hehena</i>	116
Regizor, regizor-secund.....	133
<i>I had a guidance counsellor who made me take an aptitude test and told me I should be a bricklayer</i>	138
Vizită la azil.....	156

O mână de indivizi singuri, încercând să facă un fel de întreg.....	170
Dragonul Roșu	173
<i>Mulumiri</i>	181

Oricum, ei sunt acum grija mea secundară. În următoarele 20-30 de secunde le dau de înțeles prietenilor mei că nici prin cap nu mi-a trecut să-i insult cu o propunere redundantă. Că nu mă adresez lor, ci bezmeticilor ăstora mici. În același timp, reușesc să le transmit ceva din febra anticipării. Îmi ridic gradual vocea, până când se aude ca atunci când se dă drumul la generic în sala de cinema și unii mai apucă să-și manifeste scurt entuziasmul: interjecții urmate de termeni argotici. (Sau cel puțin așa îmi sună mie propria voce.) Trebuie doar să-i convingem că merită s-o facă. Scriitorul și filozoful se duc în bucătărie să mai aducă niște gheață și o sticlă de Cola. Eu aprind veioza și scutur plicul. Pe timbre e imprimat Oblio cu o floare în mână. Oblioul lui Gopo, nu celălalt. Ungurul se preface că-l lasă rece, dar îi scânteiază ochii și stă mai țeapăn decât de obicei, ceilalți doi aproape că și-au unit capetele, cârțițe spastice. Băieții mei se întorc pe canapele. Au adus și whisky. Le spun celorlalți că nu e caterincă. Ce mare lucru să povestești o fază. Poate fi și una inventată. Nu suntem la seminarul teologic, deci hai să ne relaxăm. Între timp, eu mai rulez două cuie, nici nu mai sunt atent la discuție. Sunt aproape sigur că treaba e ca și rezolvată. Aprind unul și i-l dau zâmbind testerului cu ochi verzi, să-l

împartă cu ceilalți doi. Apoi aprind al doilea cui, trag câteva fumuri și i-l pasez filozofului. Trebuie să-i rezolv irascibilitatea. Cât timp se subțiază jointul, nu mai spune nimeni nimic. *Paz, paz, paz pide la gente*. Apoi se stinge, și cineva trebuie să înceapă.

Casting porno

Era genul de tip căruia îi venea să se masturbeze numai când le simțea nefericirea. O vedea acolo în ochii lor, un fel de milă, dar nu adresată inimii, ci pulii. Se masturba la filmulețe de pe net. Nu termina, se ducea să facă un duș rece. Se păstra pentru fetele de la șosea. Oricum, mai devreme sau mai târziu ajungea să-l enerveze privirea aruncată undeva în spatele lui, spre cameraman. Foarte puține dintre ele ajungeau să cunoască arta de a eluda, de a auzi ca prin vis indicațiile date de cameraman. La cele mai multe se vedea că mai au puțin și dau din cap. Îhî. Probabil că nu scăpaseră de mult timp de obiceiul ăsta, care se trăgea din anxietatea inițială, specifică unor castinguri semiprofesioniste din Europa de Est. Nu prea îi plăcea să agațe fete de la șosea, dar simțea că altfel nu e bărbat. Aproape că o făcea din datorie. Plătea pentru sex, îi plăcea să le cântărească bine cururile, cu poftă, așa, să le dea la sfârșit cu bancnotele

pe la săni. De gestul cu bancnotele i se făcea mai târziu rușine. Că numai cocalarii fac așa. Asta a început cam de când a intrat el la liceu și a ținut până și-a făcut o amică la sala de forță. Încep să iasă împreună, cumva din inerție, lucrează la aparate apropiate, mai schimbă câte o glumă, intră separat la vestiare, se întâlnesc pe hol, își dau seama că se înțeleg bine. El îi povestește tot felul de chestii perverse din adolescența lui. La fel face și ea. Nu se jenează deloc. Tipa nu e genul lui, nici nu-i trece prin cap să se dea la ea. Ea lucrează la un studio de filme porno, are o slujbă inocentă, e asistent manager. Dă telefoane, se ocupă de dosarele de producție ale șefului. Îi mai povestește și lui uneori ce vorbesc între ei cameramanii, fetele. În adâncul lui, e foarte influențabil când vine vorba de chestii din astea. Vrea să participe și el la un casting, spune că e visul lui, că pe el îl ține mult în pat, n-a întâlnit el fata sau curva care să-l facă să termine ușor. Plus că e dotat. Deci îndeplinește toate criteriile. Găsește un studio în oraș. În sala de așteptare e plin de tipi. Se așază într-un colț mai izolat, se pune pe așteptat. Nu rezistă nici cinci minute. Cică așa miros de transpirație n-a simțit în viața lui. Mirosea altfel, cum numai de la proteine sau taurină poți să miroși, animalic. A doua oară când s-a dus la casting nu i-a plăcut tipul de la recepție. Ce casting mai e și

ăsta? N-ar trebui să fie o tipă la recepție? Fetele de pe afișele filmelor pe care le făcuseră erau teribil de urâte. Tipii erau niște țărani. Recepția se afla undeva într-un subsol, o cutie de patru pe patru cu trei canapele dispuse lângă pereții dați cu vopsea de ulei. În încăpere nu mai era nimeni în afară de el și de recepționar, care i-a spus că domnul regizor îl va primi imediat. După câteva minute de așteptat și holbat pe pereți, i-a zis recepționarului că se duce să-și cumpere un pachet de țigări, cu toate că nu fuma. Nu s-a mai întors.

Într-o vineri seară intensă la sală, după ce el și amica lui au băgat la aparatele pentru picioare serii mai lungi decât în săptămânile de dinainte și amândoi trăiau un soi de exaltare, i-a povestit totul cu lux de amănunte. I-a mărturisit că nu i-ar plăcea ca cineva să-i dea sugestii și sfaturi în timp ce face sex. I-a spus că toți cameramanii sunt niște grăsani libidinoși. Tipa i-a răspuns că ei aveau niște cameramani foarte drăguți, aproape nevricosi. Atunci sunt lucrați. Mai ales umărul și bicepsul drept, cu care țin camera. Au râs amândoi la faza asta. În seara aia, tipa i-a promis că îi va aranja un casting la ea la studio.

Istoria se repetă: tipul se trage pe cur. În fine, episodul e uitat, săptămânile trec, sală, curve, job etc. Directorul studioului la

care lucrează tipa vine cu ideea de a face un film la granița dintre categoriile amateur și reality. Are nevoie de două tipe profi și de un nătăflet, care să nu fie din industrie. Are nevoie de un futangiu ingenuu. Prima chestie care îi vine în minte e să facă un casting. Dar cu câteva zile înainte de castingul anunțat, se gândește că ar fi și mai mișto să nu recurgă la casting. Candidatul nici să nu știe că urmează să fie filmat. Îi întreabă pe angajați dacă au cumva amici futangii care ar vrea să participe la o chermeză. Plănuiește să vorbească cu ei personal. Să le zică ce au de făcut. Dar angajații-s în pană de idei. Aproape toți amicii lor futangii intraseră deja, cu ajutorul lor sau chiar înaintea lor, în industrie. Receptionera îl propune pe amicul ei. Totul e discutat în amănunt. La discuții participă toată echipa, până și ăia care trebuiau să plece în nu știu ce sat la munte, la o cabană cu saună. Șeful uită de toate celelalte proiecte. E în toane bune, cumpără șampanie și face comandă de aperitive la un catering de lux. Scenariul care adună cele mai multe puncte: o întâlnire în studioul proaspăt reamenajat ca să arate ca garsoniera unui corporatist oarecare. Droguri pentru toată lumea, să fie dezinhibare totală. Tot ce are de făcut tipa e să se drogheze în prealabil cu tipul, preferabil cu mdma, apoi să-l aducă la studio. O să fie perfect. În zilele respective toată echipa

va fi plecată undeva în afara orașului să filmeze la un alt proiect de suflet al directorului. La studio vor fi întâmpinați de două colege foarte drăguțe. O să fie party. Simplu. Tipul ia pastila, ce căcat i se poate întâmpla de la o pastilă? Uite că se întâmplă, mai ales că e prima pastilă ever. E afectat până și de fața de masă din bucătăria tipei, mușamaua are ape, oa, ce fascinant. E plin de iubire. În taxi aproape că nu vorbește, iar când coboară, spune că o să-și cumpere o mașină cu banchete din piele. Când intră în studio le salută pe fete, apoi se duce la fereastra falsă a garsonierei, făcută din sticlă reflectorizantă, în spatele căreia sunt camerele de filmat, bate în sticlă, se zgâiește. La montaj decid să nu taie scena, o consideră funny. Apoi totul se precipită în glume și pipăieli, tipe întinse pe canapea, de pe care încep să cadă hainele. Tipul nu face paradă deosebită, nu devine wild, se mișcă cu o langoare ciudată, pregătit să soarbă totul cu limba, cu pieptul, cu pula, cu părul, cu tot ce are. Fetele-s topite, strigă mai veridic decât o fac de obicei.

Filmarea e un succes, n-are rost să vă hărțuiesc estetic. După câteva săptămâni, tipul primește de la amica lui un pachetel rectangular plat, pe care este rugat să-l deschidă abia după ce ajunge acasă. În pachet găsește un DVD într-o carcasă fără copertă.